

21. Niets is zeker

Om te leren moet men de meest absorbeerbare norm kunnen aannemen en om honden te trainen moet men ze in de meest absorbeerbare gemoedstoestand brengen.

Problemen worden traditioneel aangepakt waar ze zich stellen maar zouden moeten aangepakt worden waar ze zich ontwikkelen.

Dat de invloed van inprenting zéér dikwijls verkeerd worden ingeschat ondervond ik vele jaren geleden op een tentoonstelling voor Dobermanns. Ik bracht daar een bezoek omdat ik er vele mensen kende. Terwijl ik naar het terrein stapte waar de tentoonstelling plaatsvond passeerde ik vele auto's met de achterklep open en een autobox of kennel erin. Het was vrij warm en de meeste honden lagen rustig hun beurt af te wachten of hadden reeds hun optreden achter de rug.

Zoals steeds waren er ook enkele exemplaren die blaften of tekeer gingen van schrik en enkele die de auto bewaakten. Maar één auto viel mij speciaal op. Het was zoals de meeste auto's een station wagen die voor de warmte ook open stond maar er was geen kooi of afsluiting in en de Dobermann die erin lag was ook niet vastgemaakt. De hond lag rustig in de auto alsof er rondom hem niets gebeurde. Prachtig gewoon!

Ik ging de cafetaria binnen en vroeg van wie de auto en natuurlijk ook de hond was. Bleek dat ik de man kende. Ik had hem 2 jaar geleden enkele malen bij de fokker ontmoet toen hij zijn hondje kwam kiezen dat toen nog maar enkele weken oud was. Ik wenste hem proficiat met zijn prachtige hond maar wees hem op het gevaar zijn hond zomaar los in een open auto te laten terwijl er tientallen andere honden voorbij kwamen.

De man zei zéér zelfzeker dat niets de hond er toe kon bewegen de auto te verlaten, tenzij **hij** er de toelating voor gaf. Meer nog, hij wou een weddenschap aangaan, een tournee voor gans de cafetaria, dat niemand zijn hond uit de auto kon lokken. Ik zei rustig dat er méér dan 80 man aanwezig was wat hem euforisch maakte en waardoor hij niet meer zelfzeker deed maar arrogant werd.

Ik zag de fokster van zijn hond staan en besloot deze arrogante kwast een lesje te leren en ging dus de uitdaging aan. Ik vroeg aan de fokster van de hond om even mee te gaan. Op +/- 5 meter van de hond vroeg ik haar de geluidjes te maken die ze steeds gebruikte wanneer ze de pups voerde en even te bukken en te doen of ze iets op de grond zette. Ze was nog niet helemaal door haar knieën gezakt wanneer de hond al bij haar stond! Van de arrogante macho was niets meer over en hij ging helemaal ten onder toen hij zijn hond terug in de wagen probeerde te krijgen.

Hij kende wat van hondentraining, dat zag ik toen ik zijn hond los in de auto zag liggen maar hij wist niet genoeg over de kracht van inprenten. Hij wist ook niet genoeg van hondengedrag. Toen de hond uit de auto sprong om zijn fokster te begroeten registreerde die ook geen fout, de hond deed gewoon wat instinct in hem had ontwikkeld tijdens de inprenting, de meest gevoelige periode voor een hond! Hij zou wel heel dom zijn naar die boze baas te luisteren, die alleen was, terwijl hij samen was met de persoon die in zijn geest model staat voor veiligheid.

Gelukkig was mister macho wel verstandig genoeg om na mijn verklaring in te zien dat hij iets onmogelijks had verlangd van zijn mooie en ook zeer goede hond. Hij begreep dat een degelijke inprenting onomkeerbaar is.

Spijtig genoeg zijn er ook nog steeds mensen die denken dat inprenten iets is dat werkt als een soort inenting of vaccinatie. Bijvoorbeeld: de pup heeft een luchtballon gezien, een vrachtwagen, een trein of een koe. De pup is nu 10 weken. Alles klaar, hij kan nu in de tuin voor de volgende 2 jaar want dan ga ik met pensioen en kan ik alle dagen met hem gaan wandelen want de hond is nergens bang voor. Zo werkt dat uiteraard niet!

Wanneer de pup het allemaal niet gezien heeft op jonge leeftijd kan men dat niet meer goed krijgen. Maar als hij het wel gezien heeft moet men het nog wel onderhouden en zelfs dan komt er een moment voor elke hond dat hij bepaalde zaken een beetje argwanend gaat benaderen. Voor de meeste honden valt deze gelukkig vrij korte periode samen met het einde van het wisselen van de tanden.

Ook hier kan men verkeerd conditioneren. Wanneer uw hond bvb plots angst toont voor een vuilbak moet je hem niet gaan bemoederen want dan lijkt zo een vuilbak wel echt gevaarlijk. Wanneer u het echt wil kan u op dit moment, op deze manier uw hondje verknoeien, u moet hem dan oppakken en bemoederen. Zo bent u er zeker van dat hij later voor problemen gaat zorgen. Niet doen dus.

De houding die u wel moet aannemen is eerder die van "Hey zeg komaan hé, geen flauwekul". Leiding nemen is op dit moment zéér belangrijk. Nooit krijgt u een mooiere kans om respect te creëren dan in deze periode. Daar staat tegenover dat het ook deze periode is waar problemen geboren worden waar u later zeer veel last van kan hebben. Trekken, uitvallen, blaffen naar andere honden worden hier in hoofdzaak geboren.

Let op. Oordeel niet te vlug want ook tal van andere zaken kunnen gedrag beïnvloeden. Bvb ontstoken anaalklieren maar ook verkeerde voedingskeuze kan tot gedragsproblemen leiden maar dat hebben we al uitvoerig bekeken. Toch gebeurt het nog regelmatig dat mensen gewoon voor de prijs naar slechte kwaliteit van voer gaan.

Natuurlijk is de prijs geen garantie voor kwaliteit maar als de prijs echt laag wordt is niet zelden de bron van eiwit plantaardig waardoor er ook teveel suikers in dat soort voeders

zitten. Dit zorgt uiteindelijk ook voor gedragsproblemen en niet zelden voor agressie. Ook het fysiek afreageren is belangrijk om honden in de juiste gemoedstoestand te brengen.

- Stel dat iemand alleen zou afreageren door ballen te gooien dan kan het fout gaan, men creëert op die manier niet zelden een ballengek die aan niets anders meer denkt en juist gaat piepen en blaffen wanneer hij u ziet.
- Of honden die alleen afreageren op een loopband? Die reageren wel lichamelijk af maar niet geestelijk en dat is op termijn ook belangrijk om neveneffecten in gedrag te vermijden.

Ook zijn er situaties die voor mensen ogenschijnlijk geen verschil maken maar voor de hond een wereld van verschil maken.

Bijvoorbeeld:

- Thuis of de hondenwei
- Beloont worden omdat je als hond iets goed gedaan hebt of
- iets goed doen omdat je als hond weet dat je dan beloont wordt

Zelfs voor hondenkenners is bij het werken met honden niets zeker!

Denis Steurs